

[Statsministeren.]

mulering, som Forslaget nu har faaet, omfatter det altsaa alt, hvad der falder ind under Grundlovens Forfatningsbestemmelser, som egnet til at drøftes i den paagældende Kommission.

Folketinget vedtog ligeledes at udvide Kommissionens Medlemsantal fra de foreslaaede 19 til 23, hvilket imidlertid heller ikke er nogen principiel Ændring. Kommissionen skal efter det nu foreliggende Forslag bestaa af 23 Medlemmer, hvoraf de 20 vælges af Rigsdagen i Henhold til de i Grundlovens § 49 fastsatte Valgregler. Kommissionen skal dernæst tiltrædes af Justitsministeren og Indenrigsministeren, og Arbejdet ledes af Statsministeren. Det er Hensigten, at Kommissionens Arbejde i Henhold til en Bestemmelse i Forslaget skal være tilendebragt senest inden Udgangen af Juni 1938.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag ud fra Ønsket om, at der i saa vide Kredse som muligt kan blive Enighed om de Ændringer, som der formentlig er Anledning til at indføre, og om hvilke jeg naturligvis ikke paa dette Stadium i øvrigt skal udtale mig, da jeg maa anse det for rimeligt, at Kommissionen først faar Lejlighed til selv at beskæftige sig med de Forslag, som maaske vil komme til at foreligge fra forskellige Sider. Det gælder ikke alene om selve Tokammerssystemet, men ogsaa om andre Sider af Forfatningsbestemmelserne, at selv om man maatte kunne enes om Ønskeligheden af visse Ændringer, kan Ændringerne jo foretages paa mere end en Maade. Om alt dette synes det mig derfor naturligt, at der finder en indgaaende Drøftelse Sted, ikke mindst under Hensyn til, hvilken Sag det er, det drejer sig om, selve Landets Grundlov, der i saa høj Grad er af Betydning for hele det politiske Arbejde.

Jeg skal da tillade mig at anbefale Lovforslaget i Forventning om, at dets Gennemførelse vil føre til Enighed om de Ændringer, der maatte anses for ønskelige, alt med det Formaal at betrygge Folkets Ret og Folkets Indflydelse paa Samfundets Anliggender.

C. F. Sørensen: Det er mig en personlig Tilfredsstillelse, at jeg i Dag som mit Partis politiske Ordfører skal anbefale Regeringens Forslag om Nedsættelsen af en Kommission angaaende Ændringer i Grundlovens Forfatningsbestemmelser. Det nævnte Forslag er jo en Konsekvens af det i Efteraaret afholdte Valg til det høje Landsting, og som ærede Medlemmer, der ogsaa for et Aar siden var Medlemmer af dette høje Ting, vil

huske — de nye ærede Medlemmer kan læse det i Landstingstidenden —, udtalte jeg mig ved Finanslovens første Behandling den 24. Marts angaaende Landstingets Tilværelse under tre forskellige Forfatninger. Uden at kunne beskyldes for at være Konsekvensmager, kun følgende mit politiske Kendskab til den danske Befolkning, udtalte jeg om det daværende Flertal og Mindretal i Landstinget følgende:

„Dette Misforhold“ — altsaa i Landstingets Sammensætning — „vil Valget af et nyt landstingsvalgt Medlem bøde noget paa, Resten vil Vælgerne ændre det kommende Efteraar. Den 30. September 1936 afsluttes det tredje Afsnit i Landstingets Historie, og den 1. Oktober 1936 begynder det fjerde og sidste Afsnit.“

Ja, ærede Medlemmer, nu er disse politiske Bemærkninger, som blev sagt for et Aar siden, Historie. Det tredje Afsnit af Landstingets Tilværelse er afsluttet; en Maaned efter at Rigsdagen var traadt sammen, laa Regeringens Forslag om Ændring af Grundlovens Forfatningsbestemmelser paa Rigsdagens Bord, og i Dag er Forslaget til Behandling i dette høje Ting, vedtaget som det er af Folketinget. Og nu, efter at Afgørelsen er faldet, efter at Venstre og Konservative har mistet Flertallet, maa det erkendes, at Venstre har faaet travlt. Venstres Formand og Ordfører i Folketinget, det ærede Medlem Hr. Søren Brorsen, sagde ved Forslagets første Behandling i Folketinget følgende:

„Derfor kunde man jo egentlig ved at se dette Forslag faa den Opfattelse, at der inden for Regeringen og inden for Regeringspartierne er opstaaet nogen Usikkerhed med Hensyn til Løsningen af Spørgsmaalet.“

Jeg kan sige til den ærede Formand for Partiet Venstre i det andet høje Ting, at hvis hans Parti deler denne Opfattelse om Uklarhed angaaende Løsning af dette Spørgsmaal, tager de i høj Grad fejl. Der er ingen Uklarhed i Regeringen og Regeringspartierne med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal, jeg kan sige: tværtimod. Regeringen er netop klar over, at det ved en Kampopløsning af Folketinget paa Spørgsmaalet Forfatningsændring vilde blive meget vanskeligt at faa 45 pCt. af de paa Valglisten opførte Vælgere frem til Afstemning om en Grundlovsændring. Derfor ønsker Regeringen ikke en Kampopløsning, men en Kommission for derigennem at finde Grundlaget for en enig Løsning eller, hvis dette ikke kan naas, en Løsning, der hviler paa tre Partier; kun hvis ogsaa dette skulde